

**Prasība, kas celta 2012. gada 18. jūlijā — Eiropas Komisija/
Itālijas Republika**

(Lieta C-344/12)

(2012/C 287/49)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Grespan un G. Conte)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, noteiktajā termiņā neveicot visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2009. gada 19. novembra Lēmumu C(2009) (8112) par valsts atbalstu Nr. C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) un Nr. C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), ko Itālija ir īstenojusi *Alcoa Trasformazioni* labā, Itālijas Republika nav izpildījusi šī lēmuma 2., 3. un 4. pantā un LESD 288. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas prasība ir par to, ka Itālijas Republika nav izpildījusi Komisijas lēmumu par nelikumīgu valsts atbalstu sabiedrības *Alcoa* labā.

Pirmkārt, saskaņā ar minētā lēmuma 4. pantu Itālijai līdz 2010. gada 20. janvārim bija jāpaziņo Komisijai kopējā atgūstamā atbalsta summa, pasākumi, kas veikti vai paredzēti atbilstības lēmumam nodrošināšanai un dokumenti, kas apliecina, ka labuma guvējai ir uzlikts atmaksāt atbalstu. Otrkārt, ņemot vērā šī paša lēmuma 2. pantā kopā ar 3. pantā noteikto, Itālijai atbalsts no labuma guvējas bija jāatgūst līdz 2010. gada 20. martam.

Šīs prasības celšanas datumā atbildētāja vēl nebija veikusi visus šo pienākumu izpildei vajadzīgos pasākumus.

**Prasība, kas celta 2012. gada 19. jūlijā — Eiropas Komisija/
Itālijas Republika**

(Lieta C-345/12)

(2012/C 287/50)

Tiesvedības valoda — itāliešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Montaguti un K. Herrmann)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neparedzot pienākumu (īpašniekam) saņemt enerģoefektivitātes sertifikātu gadījumā, kad tiek pārdots vai izīrēts nekustamais īpašums, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/91/EK par ēku enerģoefektivitāti⁽¹⁾ 7.–10. panta normām un nosacījumiem, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kuri tai ir noteikti minētās direktīvas 7. panta 1. un 2. punktā un 10. pantā, kombinācijā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvas 2010/13/ES par ēku enerģoefektivitāti⁽²⁾ 29. panta normām;

— atzīt, ka, nepaziņojot visus veiktos pasākumus 9. panta transponēšanai, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti šīs direktīvas 15. panta 1. punktā, tos kombinējot ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvas 2010/13/ES par ēku enerģoefektivitāti 29. panta normām;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2002/91/EK transponēšanas termiņš beidzās 2006. gada 4. janvārī. Šīs direktīvas 7.–9. panta transponēšanas termiņš beidzās 2009. gada 4. janvārī; Komisija uzskata, ka Direktīvas 2010/13/ES 28. pants, kurā ir atļauts atlikt pienākuma par enerģoefektivitātes sertifikāta izsniegšanu izpildi, neattiecas uz sertifikātiem, kuri jau ir izsniegti vai ir izsniegšanas procesā atbilstoši šīs direktīvas 7. panta 1. punktam.

Šīs prasības celšanas dienā atbildētāja vēl nebija veikusi visus vajadzīgos pasākumus direktīvas transponēšanai.

⁽¹⁾ OV 2003, L 65, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 153, 13. lpp.

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta)
2012. gada 22. maija spriedumu lietā T-546/10 Nordmilch
AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi
un modeļi) 2012. gada 19. jūlijā iesniedza DMK Deutsches
Milchkontor GmbH (agrāk — Nordmilch AG)**

(Lieta C-346/12 P)

(2012/C 287/51)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: DMK Deutsches Milchkontor GmbH (agrāk — Nordmilch AG) (pārstāvis — W. Berlit, Rechtsanwalt)

Citi lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un *Lactimilk, SA*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt 2012. gada 22. maija sprieduma lietā T-546/10 rezolutīvās daļās 1) un 2) punktu;
- pilnībā apmierināt pirmajās instancē izvirzītos prasījumus;
- piespriest *Lactimilk, SA* atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējai visā tiesvedībā radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pasūdzētais Vispārējās tiesas nolēmums esot jāatceļ tādēļ, ka Vispārējā tiesa kļūdaini ir konstatējusi līdzību starp apelācijas sūdzības iesniedzējas reģistrācijai pieteikto preču zīmi un *Lactimilk SA* preču zīmēm un tādējādi ar secinājumu, ka pastāv sajaukšanas iespēja, kļūdaini ir piemērojuši Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Vispārējā tiesa kļūdaini neesot savstarpēji salīdzinājusi faktiski pretstatītās preču zīmes reģistrācijai pieteiktajā vai attiecīgi reģistrētajā rakstībā (proti, drukātiem lielajiem burtiem), bet gan ir pārbaudījusi sajaukšanas iespēju, ņemot vērā abas preču zīmes atšķirīgā rakstībā. Tādējādi Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus. Turklāt Vispārējā tiesa kļūdaini ir uzskatījusi, ka reģistrētajā preču zīmē uzsvars tiek likts uz otro zilbi, lai gan reģistrētā preču zīme ir rakstīta drukātiem lielajiem burtiem, un līdz ar to arī no spāņu valodas viedokļa nevar būt runa par uzsvara likšanu tikai uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes otro zilbi.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 20. jūlijā iesniedza *Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg* (Luksemburgas Lielhercogiste) — *Caisse nationale des prestations familiales/Ulrike Wiering, Markus Wiering*

(Lieta C-347/12)

(2012/C 287/52)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Caisse nationale des prestations familiales*

Atbildētāji: *Ulrike Wiering, Markus Wiering*

Prejudiciālais jautājums

Vai, aprēķinot diferenciālās piemaksas, kas, iespējams, jāmaksā darba vietas valsts kompetentajai iestādei saskaņā ar Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā

nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darba ņēmējiem, pašnodarbinātajiem un viņu ģimenes locekļiem, kuri pārvietojas Kopienas teritorijā, grozītajā redakcijā ⁽¹⁾, 1. panta u) punkta i) apakšpunktu un 4. panta 1. punkta h) apakšpunktu, kā arī 76. pantu un Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai Nr. 1408/71 ⁽²⁾, 10. panta (1. punkta b) un i) apakšpunktu), kā tāda paša veida ģimenes pabalsts ir jāņem vērā visi pabalsti, ko saņem migrējošā darbinieka ģimene uzturēšanās valstī, konkrētajā gadījumā — Vācijas tiesību aktos paredzētie “Elterngeld” un “Kindergeld”?

⁽¹⁾ OV L 149, 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 74, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2012. gada 25. aprīļa spriedumu lietā T-509/10 *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*/Padome 2012. gada 16. jūlijā iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — *M. Bishop* un *R. Liudvinavičiute-Cordeiro*)

Pārējie lietas dalībnieki: *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran*, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2012. gada 25. aprīļa spriedumu lietā T-509/10;
- pieņemt galīgo nolēmumu par strīdu un noraidīt kā nepieņemamu *Kala Naft* prasību par attiecīgajiem Padomes tiesību aktiem, vai, pakārtoti, noraidīt prasību kā nepamatotu;
- piespriest *Kala Naft* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Padomei radušies pirmās instances tiesvedībā un saistībā ar šo apelācijas sūdzību.

Pamati un galvenie argumenti

Padome uzskata, ka Vispārējā tiesa iepriekš minētajā lietā ir pieļāvusi divas kļūdas tiesību piemērošanā un ka līdz ar to šis spriedums ir jāatceļ.

Pirmkārt, Padome uzskata, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nenoraidot kā nepieņemamu sabiedrības *Kala Naft* celto prasību, neraugoties pat uz to, ka pēc Padomes domām šī sabiedrība bija Irānas valsts organizācija.